

UPPGIFTER FÖR CIRKULÄR-DATABASEN

Ändra ej på fältnamnen!

Cirkulärnr: 10:36

Diariernr: 10/2605

Arbetsgivarpolitik: 10-2:18

Nyckelord: Arbetsdomstolen, preskription, avräkning av semesterdagar, semester, tillfällig föräldrapenning

Handläggare: Göra Söderlöf

Avdelning: Avdelningen för arbetsgivarpolitik

Sektion/Enhet: Arbetsrättssektionen

Datum: 2010-05-25

Mottagare: Kommunstyrelsen
Landstingsstyrelsen
Regionstyrelsen
Medlem i Pacta
Arbetsgivarpolitik

Rubrik: Arbetsdomstolens dom 2010 nr 35 om avräkning av semesterdagar då arbetstagaren har rätt till ledighet med tillfällig föräldrapenning enligt föräldraledighetslagen. Också fråga om vilka preskriptionsregler som ska tillämpas.

Bilagor: AD dom 2010 nr 35

CIRKULÄR 10:36

Arbetsgivarpolitik: 10-2:18

Avdelningen för arbetsgivarpolitik
Arbetsrättssektionen
Göra Söderlöf

Nyckelord: Arbetsdomstolen, preskription,
avräkning av semesterdagar, semester,
tillfällig föräldrapenning

Kommunstyrelsen
Landstingsstyrelsen
Regionstyrelsen
Medlem i Pacta
Arbetsgivarpolitik

Arbetsdomstolens dom 2010 nr 35 om avräkning av semesterdagar då arbetstagaren har rätt till ledighet med tillfällig föräldrapenning enligt föräldraledighetslagen. Också fråga om vilka preskriptionsregler som ska tillämpas.

Arbetsdomstolen har i rubricerad dom mellan Fackförbundet SKTF och Göteborgs kommun prövat om talan är preskriberad och om så inte är fallet om kommunen brutit mot kollektivavtalet Allmänna bestämmelser (AB) alternativt semesterlagen genom att inte tillåta arbetstagaren att avbryta sin semester för att i stället vara ledig för vård av barn.

Bakgrund

M.A. var anställd i kommunen som behandlingsassistent. Hon beviljas semester den 2-30 juli 2007. M.A:s barn insjuknar den 3 juli och samma dag kontaktar hon kommunen och meddelar att hon vill avbryta semestern under barnens sjukdom för att i stället vara ledig för vård av barn.

Kommunen nekar M.A. att avbryta sin semester för vård av sjukt barn med motiveringen att hon inte är i tjänst de aktuella dagarna. (Hon har semester.) Kommunen stödjer sig på att varken semesterlagen eller kollektivavtalet AB ger arbetstagaren en ensidig rätt att avbryta sin semester för att i stället vara ledig för vård av barn.

Efter lokala och centrala tvisteförhandlingar väcker SKTF talan mot kommunen och yrkar att kommunen ska utge 30.000 kronor i allmänt skadestånd till M.A. för brott mot 32 § semesterlagen eller kollektivavtalet AB (§ 27 mom. 10 och 14).

Kommunen bestrider SKTF yrkanden.

Kommunen gör först preskriptionsinvändning med stöd av § 13 KHA då tvisteförhandlingen påkallats mer än fyra månader efter det att SKTF fick kännedom om kommunens nekande besked till M.A.

Detta är ostridigt mellan parterna att SKTF påkallade tvisteförhandling efter det att fristen enligt § 13 KHA löpt ut, men SKTF hävdar att det är 33 § semesterlagens tvååriga preskriptionsregel som ska tillämpas i detta fall för att väcka talan vid domstol.

I enlighet med parternas gemensamma önskemål avgörs målet utan huvudförhandling på enbart de skriftliga handlingar som de åberopar.

Ingendera parten gör heller anspråk på några rättegångskostnader.

Arbetsdomstolen

Preskriptionsfrågan

Arbetsdomstolen går igenom de åberopade bestämmelserna i lag och avtal och konstaterar att 15 § semesterlagen och motsvarande bestämmelse i AB har samma innebörd. Vidare konstaterar Arbetsdomstolen att parterna inte uttryckligen är överens om att KHA ska gälla i stället för 33 § semesterlagen och därför ska semesterlagens längre preskriptionstid tillämpas.

Arbetsdomstolen finner att SKTF talan inte är preskriberad.

Avräkna semesterdagar

Arbetsdomstolen utgår från 15 § semesterlagen, som säger att om det under semesterledighet infaller dag som är semesterlönegrundande enligt 17 § första stycket 2-7 semesterlagen (i dess lydelse före den 1 april 2010) ska, om arbetstagaren utan dröjsmål begär det, sådan dag inte räknas som semesterdag.

Arbetsdomstolen finner att det enda villkor som anges är att arbetstagaren utan dröjsmål ska anmäla sin önskan att en eller flera semesterdagar inte ska räknas som semesterdagar.

Arbetsdomstolen finner att kommunen brutit mot semesterlagen och kollektivavtalet, men enligt domstolens praxis utdöms enbart ett skadestånd.

Kommunen förpliktas att betala det yrkade skadeståndet om 30.000 kronor till M.A.

Kommentar

Preskriptionsfrågan

Frågan om KHA:s preskriptionstid för påkallande av tvisteförhandling (13 §) ska gälla jämväl när fråga är om fordran på semesterlön, semesterersättning eller skadestånd enligt semesterlagen har Arbetsdomstolen i detta mål besvarats nekande.

Det betyder i det här fallet att SKTF, som påkallade lokal tvisteförhandling mot kommunen mer än fyra månader efter att förbundet fått kännedom om arbetstagarens krav, inte hade påkallat förhandlingen för sent.

För att väcka talan i Arbetsdomstolen krävs att tvisteförhandlingar har genomförts mellan parterna (både lokal och central förhandling som det anges i KHA). Arbets-
tagarorganisationen ska när förhandlingarna om fordran på semesterlön, semester-
ersättning eller skadestånd enligt semesterlagen har avslutats i oenighet väcka talan
senast inom semesterlagens preskriptionstid, dvs. inom 2 år från semesterårets utgång.
Det är därmed semesterlagens preskriptionsfrist som utgör den yttersta tidsgränsen för
talans väckande och som får tillämpas framför KHA:s regler om preskription.

Rätt avräkna semesterledigheten

Arbetsdomstolen går inte uttryckligen in på frågan om en arbetstagare ensidigt kan
avbryta sin semester för att i stället vara ledig för vård av barn, utan konstaterar att
enligt 15 § semesterlagen ska dag som är semesterlönegrundande enligt 17 § första
stycket 2-7 semesterlagen och som infaller under semesterledighet inte räknas som
semesterdag om arbetstagaren utan dröjsmål begär det.

Av detta följer indirekt att arbetsgivaren inte kan motsätta sig en sådan begäran.

Avslutande kommentar

Frågan om vilka preskriptionsregler som ska gälla i ett fall som detta har tidigare inte
med säkerhet kunnat besvaras. Även i doktrinen (den juridiska litteraturen) har uttalats
att utgången av en rättslig prövning av denna fråga är osäker. Detta är en stor orsak till
att parterna behandlade detta mål som en ren rättsfråga, lät Arbetsdomstolen avgöra
målet på handlingarna och att ingendera parten yrkade ersättning för sina rättegångs-
kostnader.

Utgången i den materiella frågan om rätten att byta semesterdagar mot motsvarande
dagar för vård av barn är mindre förvånande, även om bestämmelserna faktiskt saknar
en uttrycklig regel som ger arbetstagaren en ensidig rätt att avbryta semester för vård
av barn.

Sveriges Kommuner och Landsting
Avdelningen för arbetsgivarpolitik
Arbetsrättssektionen

Sophie Thörne

Göran Söderlöf

Bilagor: AD dom 2010 nr 35